

İstiklâl Marşı (4 Sesli koral)

(♩ = 80)

ENSTRÜMAN

1. SES
2. SES

1. KORK
2. ÇATMA

MA SÖNMEZ BU ŞAFAK - LAR DA YÜZEN AL SAN -
MA KURBAN O - LA - YIM - ÇEHRE - Nİ EY MAZ LI - HI

ÇAK LAL SÖNME - DEN YUR - DU - MUN ÜS - TÜN - DE TÖ - TEN - EN SON O - ÇAK O - BE - NİM MİL - LE - Tİ - MİN YIL - DI - Zİ -
KAH - RA - MAN IR - KI MA BİR GÜL ME BU ŞİD - DET BU CE - LAL SA - NA OL - MAZ DÖ - KÜ - LEN KAN - LA - RI -

DİR PAR - LA - YA ÇAK Dİ - BE - NİM DİR O - BE - NİM MİL - LE - Tİ - MİN DİR AN - ÇAK - MİL - LE - Tİ - MİN IS - TIK - LAL - CAT ÇAK LAL

3. SES
4. SES

1. KORKMA
2. ÇATMA

SÖNMEZ BU ŞAFAKLAR DA YÜZEN AL
KURBAN OLA - YIM ÇEHRE - Nİ EY MAZ LI - HI

SAN - ÇAK BU AL SAN - ÇAK YURDU - MUN DE TÖ - TEN EN SON O - ÇAK EN SON O - ÇAK Tİ - MİN YIL - DI - Zİ -
LAL NAZ LI HI - LAL KAHRA - MAN BİR GÜL NE ZU ŞİD - DET BU CE - LAL OL - MAZ DÖ - KÜ - LEN KAN - LA - RI -

DİR MİZ O BE - NİM DİR O BE - NİM AN - ÇAK - ÇAK
NE - LAL HAK - KA TA - PAN IS - TIK - LAL LAL

(Kahraman ordumuza)

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak,
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak!

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilâl!
Kahraman ırkıma bir gül; ne bu şiddet bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl.
Hakkıdır hakka tapan milletimin istiklâl...

Ben, ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım.
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma... Nasıl böyle bir imanı boğar
Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın!
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın,
Kimbilir, belki yarın, belki yarından da yakın!

Bastığın yerleri toprak diyerek geçme, tanı!
Düşün, altındaki binlerce kefensiz yatanı!
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır atanı;
Verme dünyaları alsan da bu cennet vatanı...

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şühedâ fışkıracak toprağı sıksan, şühedâ
Cânı, cânânı, bütün vârimı alsın da Hüda
Etmesin, tek, vatanımdan beni dünyada cüdâ.

Rûhumun senden, ilâhî, şudur ancak emeli;
Değmesin ma'bedimin göğsüne nâmahrem eli,
Bu ezanlar, ki şahadetleri dinin temeli,
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli!

O zaman vecd ile bin secde eder, varsa taşım;
Her cerihamdan, ilâhî, boşanıp kanlı yasım
Fışkırır, ruh-i mücerret gibi yerden nâşım;
O zaman yükselerek arşa değer, belki başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl...
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl!
Hakkıdır hür yaşamış bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır hakka tapan milletimin istiklâl!